

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Петрик Ігор Йосипович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), приписи частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), якими передбачено:

„Ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених цим Кодексом. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті.

Ухвали суду про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою, про зміну іншого запобіжного заходу на запобіжний захід у виді тримання під вартою або про продовження строку тримання під вартою, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судового рішення по суті, підлягають апеляційному оскарженню в порядку, передбаченому цим Кодексом“.

Автор клопотання твердить, що відсутність у частині другій статті 392 КПК України припису, який дає право на апеляційне оскарження ухвали суду першої інстанції про визнання неповажними причин неприбуття обвинуваченого в судові засідання та накладення на нього грошового стягнення, позбавляє його права на судовий захист в аспекті права на апеляційне оскарження судового рішення, а також права будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань, а отже, не відповідає частинам першій, другій, шостій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Також Петрик І.Й. вказує на порушення приписами частини другої статті 392 КПК України основних засад судочинства: забезпечення доведеності вини, змагальність сторін та свободу в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, обов'язковість судового рішення, а також принципу верховенства права (частина перша статті 8, пункти 2, 3, 9 частини другої статті 129 Конституції України). Крім того, на його думку, оспорювані приписи суперечать також і принципам, встановленим статтями 1, 3, 22 Основного Закону України.